

Bob Dylan

MA NE OPTEREĆUJ SE, SVE JE U REDU

Sad je već kasno osvrtnat se, curo, kad ti dosad ništa jasno bilo nije
 Sad je već prekasno bivša ljubo, ništa nije kô negdar, kô prijie
 I jutrom ranim kad pevac se oglasi
 Videćeš kako koračam ka željezničkoj trasi
 Skroz si me, mala, bacila u bedu –
 Al ne brigaj se čerez tog – ma, sve je u redu...

I nemoj zarad mene sada lampaš palit, ionako to nikada radila nisi
 I nemoj palit svetlost zbog mene, ja volim kad oko mene mrak kô osama visi
 Ne kažem da katkad mila nisi bila, al s mukom sve to odradi
 – Ti to nisi krila
 Stog ne traži mi vreme, postadoh ti breme
 Napuštam te bez dvoumljenja, sred srede – u sredu
 A ti ne opterećuj se suviše, jer – baš sve je u redu...

Ne zazivaj mi ime, bivša draga, ta, nikad to nisi radila
 Ne zovi me, ljubo negdanja, na sam njegov pomen do juče si se gadila
 Priznajem da očekivô sam koju reč tvoju što sprečila bi beg
 Al čekat tako što od tebe isto je, kô u julu – sneg
 Zato, popiću nešto usput za rastanak, u tvoje ime, na kredu,
 A ti ne brini se previše, jer – baš sve je u redu...

I tako hodam pustom cestom, i nikud mi se ne žuri
 Ne znam kud sam pošô al nikako natrag – curi
 I umujem tako, setan, sve o tebi, mila,
 Upoznah te kô dete, premda žena već si bila
 Al svako svoje breme nosi, bilo krst il gredu
 Zato ne razmišljaj o meni više – biće sve u redu....

(Sa engleskog preveo **Robert G. Tili**)